

EXPRES

Nr 116 (1746)

ROK VI.

ILUSTROWANY

SOBOTA

O pakt 5 mocarstw

Potężny rozmach akcji podpisywania apelu Światowej Rady Pokoju

Z całego świata napływają wiadomości z przebiegu kampanii podpisywania apelu Światowej Rady Pokoju o pakt 5 mocarstw.

Przebieg i rozmach tej kampanii jak również ciągle wzrastająca ilość podpisów świadczą o tym, że narody całego świata wbrew knowaniom podżegaczy nie chcą nowej wojny.

W międzynarodowym plebiscycie o pakt 5 mocarstw cała postępowo ludzkość manifestuje swą niezłomną wolę zachowania i utrwalenia pokoju.

65 tys. młodzieży na obozach wakacyjnych w b. r.

WARSZAWA. — Z szkolnych wakacyjnych obozów letnich, w br. skorzysta ogółem 65 tys. młodzieży w wieku od 15 — 18 lat ze szkół ogólnokształcących i zawodowych z całego kraju. Obozy te stanowią jedną z form wczasów dla młodzieży.

Obok obozów szkoleniowych dla szkolnego aktywu ZMP oraz obozów wypoczynkowych, połączonych z zajęciami społeczno-użytecznymi, po raz pierwszy utworzone będą w bież. roku „obozy wędrowne“.

31,5% więcej niż przed wojną produkuje przemysł Stalingradu

MOSKWA. — Wiadomości napływające ze Stalingradu podają, że przemysł tego miasta zniszczonego doszczętnie w czasie wojny został już odbudowany i daje obecnie o 31,5 proc. więcej produkcji niż w okresie przedwojennym.

W fabrykach stalingradzkich rozpoczęto produkcję wielu nowo czesnych maszyn i agregatów — nowych typów koparek, statków, traktorów itd.

W mieście oddano do użytku ponad 1.000.000 m sześciennych powierzchni mieszkalnej. Powstały zupełnie nowe dzielnice, nowe piękne, komfortowe domy.

Stalingrad widziany z lotu ptaka — to jedna wielka budowla ciągnąca się na 70 km wzdłuż prawego brzegu Wołgi.

W pobliżu bohaterkiego miasta powstają dwie gigantyczne budowle doby współczesnej — Kanał Wołżańsko-Doński i Stalingradzka Elektrownia Wodna.

Żołnierze

amerykańscy i angielscy przechodzą na terytorium NRD

BERLIN. — Ostatnio zahotowane nowe wypadki przejścia na terytorium Niemieckiej Republiki Demokratycznej żołnierzy armii amerykańskiej i angielskiej. Żołnierze Douglas Richard Sharp, John Trafford, Mersden John Pris, Francis Joseph Kelly oświadczyli, że nie chcą więcej służyć w armiach swych krajów i proszą o udzielenie im azylu.

Żołnierz lotnictwa brytyjskiego Mersden John Pris oświadczył: „Od czasu interwencji amerykańskiej w Korei zrozumiałem, że jedynym pragnieniem wielkich kapitalistów zachodu jest rozpętanie wojny. Zdaję sobie sprawę, że jeśli pozostanę na zachodzie, stanę się narzędziem kapitalistów i zmuszony będę walczyć i zabijać swych współbraci po to, aby rosły zyski kapitalistów“.

CHINY.

PEKIN. — Według doniesień prasy, w samej tylko wschodniej części Chin złożono do dnia 26 kwietnia cztery i pół miliona podpisów pod apelem Światowej Rady Pokoju. W Szanghaju zebrano dotychczas blisko 800 tysięcy podpisów. Podpisując światowy apel pokoju Chińczycy wypowiadają się jednocześnie przeciwko remilitaryzacji Japonii. Kampania zbierania podpisów rozwija się z nie słabnącą siłą w całych Chinach.

MONGOLIA.

MOSKWA. — Agencja TASS donosi z Ulan Bator, że w dniu 25 kwietnia w siedzibie Rady Ministrów Mongolskiej Republiki Ludowej, kierownicy Mongolskiej Partii Ludowo-Rewolucyjnej i Rządu MRL złożyli swe podpisy pod apelem Światowej Rady Pokoju, wzywającym do zawarcia Paktu Pokoju między pięcioma wielkimi mocarstwami. Pierwszy złożył swój podpis premier Mongolskiej Republiki Ludowej marszałek Czoj Bal-san.

IRAN.

TEL-AVIV. — Jak donoszą z Teheranu, w Iranie zebrano już 392 tysiące podpisów pod apelem Światowej Rady Pokoju.

Kampania zbierania podpisów trwa w całym kraju pomimo przeszkód stawianych przez koła reakcyjne i prześladowań ze strony policji.

PCK w Narodowym Plebiscycie Pokoju

WARSZAWA. — Zarząd Główny PCK zaapelował do członków i działaczy Polskiego Czerwonego Krzyża o jak najczynniejszy udział w Narodowym Plebiscycie Pokoju.

W wydanej w tej sprawie odezwie czytamy m. in.:

„Zarząd Główny PCK wzywa wszystkich członków i działaczy dorosłych i młodzież, ratowników i przodowników zdrowia, młodsze pielęgniarki, krwiodawców i cały aktyw społeczny do podjęcia nowych zadań, wynikających z uchwały Polskiego Komitetu Obrótców Pokoju.

Niech każdy z nas stanie się aktywnym bojownikiem o pokój, niech każdy z nas stanie się agitatorom w Plebiscycie Pokoju“.

Porażka Queuille'a w Zgromadzeniu Narodowym

PARYŻ. — W piątek po południu rząd Queuille'a doznał porażki w Zgromadzeniu Narodowym podczas głosowania nad projektem reformy wyborczej. Rząd uzyskał mianowicie 308 głosów przeciwko 270 na 578 głosujących, podczas gdy wymagana większość kwalifikowana powinna była wynieść 311 głosów. W tej sytuacji Queuille złożył dymisję na ręce prezydenta Auriola, jednakże prezydent nie przyjął dymisji.

U GÓRY: Młodzież szkolna, pracownicy biur i instytucji usługowych witają zbliżające się Święto 1-Majowe, pomagając robotnikom z MDM, w budowie wspaniałego śródmieścia Stolicy. 140 - osobowa grupa studentów Państwowej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Warszawie, pracowała w ramach Czynu 1-Majowego na terenie budowy MDM.

OBOK: W Fabryce Samochodów Osobowych na Żeraniu Brygada zbrojarzy Mariana Raczynskiego wykonuje 310 proc. normy. Na zdjęciu: członkowie brygady.

Z 94-go posiedzenia

Doniosłe ustawy uchwalone przez Sejm Ustawodawczy

WARSZAWA. — 94 posiedzenie Sejmu Ustawodawczego RP w dniu 27 kwietnia br. otworzył marszałek Kowalski.

W pierwszym punkcie porządku dziennego Izba odesłała do komisji planu gospodarczego i budżetu zamknięcie rachunków państwowych za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1948 r. i sprawozdanie o tym zamknięciu wraz z wnioskiem Najwyższej Izby Kontroli o udzielenie rządowi przez Sejm Ustawodawczy absolutorium co do budżetowej gospodarki finansowej za okres I, I. — 31. XII. 1948 r.

W następnym punkcie porządku dziennego odesłano do komisji prawniczej i regulaminowej rządowy projekt ustawy: prawo o notariacie.

Pos. Kubiak (PZPR) złożył sprawozdanie komisji pracy i opieki społecznej o dekreście Rządu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29 marca 1951 r., zmieniającym przepisy o czasie pracy w przemyśle i handlu.

Ustawa upoważnia Radę Ministrów do przedłużania lub skracania ustawowych norm czasu pracy o ile to jest podyktowane koniecznością państwową lub gospodarczą w poszczególnych gałęziach pracy lub odpowiednich kategoriach zakładów pracy.

W razie przedłużenia czasu pracy ponad normy ustawowe pracownikowi przysługują dodatkowe wynagrodzenie za godziny nadliczbowe.

Sejm dekret jednomyślnie zatwierdził.

Z kolei Sejm zatwierdził ustawę: o ubezpieczeniu społecznym, dekrety o archiwach państwowych i następstwie prawnym.

Na tym posiedzeniu Sejmu zostało zamknięte.

Dymisja rządu irańskiego

LONDYN. — Jak donosi z Teheranu agencja Reutersa, premier irański Hussain Ali podał się w piątek wieczorem do dymisji. Hussain Ali b. ambasador Iranu w Warszawie i utworzył swój rząd w ubiegłym miesiącu, gdy zamordowany został poprzedni premier Ali Razmara.

Z kraju socjalizmu

KIJÓW. — Zespoły 50 wycieczek, siedmioklasowych i średnich szkółach, szkolnych stacji ochronnych Ukrainy wykonały plan wiosennego sadzenia i sie w lasu na powierzchni przeszło 100 tysięcy hektarów. Nad brzegami rzek i zbiorników wodnych, na syplących piaskach i w jarach zasadzono przeszło 3 miliardy sadzonek drzew i krzewów.

MOSKWA. — Przy końcu 1950 roku w początku

3.556.000.000 rubli a po stronie wydatków wynosi 3.538.000.000 rubli. Ponadto połowę wydatków budżetowych (51,5 proc.) przeznaczono na cele społeczno-kulturalne, na potrzeby szkolnictwa przeznaczono 773.934.000 rubli, około 1.000.000.000 rubli przeznaczono na leśnictwo i kulturę fizyczną.

MINSK. — W Białoruskiej SRR rozpoczął się festiwal filmów krajów demokracji ludowej M. in. wyświetlany jest film polski pt. „Zakazane piosenki“.

Narody witają 1 Maja

Zbliża się 1 Maja — dzień międzynarodowej solidarności mas pracujących i braterstwa robotników wszystkich krajów, dzień przeglądu sił setek milionów obrońców pokoju na całym świecie.

Święto pierwszomajowe witają masy pracujące wielkiego Związku Radzieckiego, Chin i wszystkich krajów demokracji ludowej nowymi, wspaniałymi osiągnięciami na froncie pokojowej pracy.

MOSKWA. — W całym Związku Radzieckim dobiegają końca przygotowania do obchodów 1 Maja. Stolicy republik związkowych, miasta, osiedla kolchozowe — przybierają oświetlony sznyt. W klubach robotniczych wygłaszane są referaty poświęcone Świętu pierwszomajowemu. Z uczuciem dumy i radości powitał naród radziecki hasła pierwszomajowe KC WKP(b).

PEKIN. — W całych Chinach odbywają się przygotowania do uroczystości pierwszomajowych. Dzień 1 Maja obchodzony będzie w Chinach pod znakiem wzmocnienia ruchu oporu przeciwko agresji amerykańskiej.

Górnicy wielu kopalń państwowych w Chinach północno-wschodnich i środkowych meldują już o wykonaniu zobowiązań pierwszomajowych. Górnicy kopalni węgla w Pinsianie wykonali plan marcowy w 109 proc. Chłopi chińscy witają 1 Maja zakończeniem reformy rolnej w wielu okręgach i prowincjach.

PHENIAN. — Agencja TASS podaje z Phenianu, że naród koreański witając dzień 1 Maja w warunkach wojny zwycięzkiej zdecydowany jest jeszcze bardziej zacieśnić jedność z masami pracującymi całego świata, którym przewodzą masy pracujące ZSRR i zniszczyć agresorów amerykańskich oraz ich służbów.

Dywizja Iisynmanowska otoczona przez wojska ludowe

PEKIN. — Dowództwo naczelne koreańskiej Armii Ludowej w komunikacie ogłoszonym 27 kwietnia w Phenianie donosi:

Na wszystkich frontach oddziały Armii Ludowej wraz z oddziałami ochotników chińskich kontynuują zacięte walki i zadają znaczne straty wojskom interwentów amerykańsko-angielskich.

Na centralnym froncie oddziały Armii Ludowej otoczyły dywizję Iisynmanowską i zadały jej wielkie straty w ludziach i sprzęcie.

Jessup usiłuje

„usprawiedliwić“

agresję USA w Korei

PARYŻ. — W czwartek 26 kwietnia odbyło się kolejne posiedzenie zastępców ministrów spraw zagranicznych Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji.

Jako pierwszy przemawiał przedstawiciel USA Jessup, który usiłował dowiedzieć, że wydarzenia w Korei zostały wywołane przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną. W odpowiedzi na wywody Jessupa, Gromyko oświadczył, że twierdzenia przedstawiciela USA są absurdalne.

Jessup usiłuje „usprawiedliwić“ amerykańską interwencję w Korei, powołując się na fakt, że w interwencji tej biorą udział oddziały wojskowe 16 państw — powiedział Gromyko. — Wiadomo jednak powszechnie, że państwa te są zarówno pod względem politycznym, jak i gospodarczym całkowicie zależne od Stanów Zjednoczonych. W takich warunkach Stany Zjednoczone mogą bez trudu narzucać tym państwom swe decyzje.

Chiński ryż dla Indii

PEKIN. — Agencja Nowych Chin podaje, że w Pekinie podpisano porozumienie między Centralnym Rządem Ludowym Chińskiej Republiki Ludowej i Rządem Republiki Indyjskiej w sprawie dostarczenia przez Rząd Chiński nowego transportu ryżu Indiom. Nowy transport obejmuje 50 tysięcy ton. Pomoże to narodowi Indii w pokonaniu poważnych trudności żywnościowych oraz sprzyjać będzie dalszemu wzmocnieniu przyjaźni między narodami Chin i Indii. Wysyłka ryżu do Indii rozpocznie się jeszcze w bieżącym miesiącu.

Rozwijajmy ruch nowatorów i racjonalizatorów!
Stosujmy nową technikę i nowe metody pracy!

Są naszymi przyjaciółmi!

Prezydent wśród dzieci

Nowa szkoła niemiecka wychowuje nowych ludzi

Peter ma wielkie piwne oczy, 11 lat. Oto przepycha się do nas przez tłum swoich rówieśników, bierze mnie za rękę i mówi po polsku: — „Niech żyje Polska Ludowa. — Es lebe das demokratische Polen” — wyjaśnia z powagą. Jesteśmy przyjaciółmi, prawda — patrzy na nas swymi zamysłonymi oczyma.

— Tak Peter, jesteśmy przyjaciółmi...

O, ja wiem. Opowiadał nam nauczyciel o Polsce i o polskich dzieciach, bardzo chciałbym tam pojechać.

9-letnia Karin, dopiero niedawno nauczyła się poprawnie pisać, ale już pisze listy do koleżanek w Warszawie. Zna je co prawda tylko z fotografii, ale wie o nich bardzo dużo. Wie, że mieszkają w mieście, które odbudowuje się i w którym domy rosną jak grzyby po deszczu.

Z cudowną swobodą opowiadały dzieci Prezydentowi o swojej szkole i o rodzicach, zwierzały się czymś pragną być w przyszłości. Ojciec Marii jest górnikiem. Ona chciałaby być w przyszłości nauczycielką. O, ja też chciałbym być nauczycielem. I ja, i ja, i ja też! Wszystkie dzieci chcą być nauczycielami.

Zapewne dobrze im jest w szkole. Zapewne bardzo kochają swych nauczycieli, skoro nigdy nie chciałyby się rozstać ze szkołą. Wydaje mi się, że trudno o piękniejszą nagrodę dla wychowawców.

Tak są wzruszone tą niezwykłą wizytą, że zapominają o czekoladzie i ciastkach. Nie żęby były nieśmiałe, albo wstydziły się. Nie. Te dzieci nie są musztrowane, nie znają fałszywej skromności, czy bezmyślnej dyscypliny. Te dzieci są wychowane na przyjaciół ludzi.

Oto mały chłopczyk, bierze za rękę niemieckiego ministra oświaty Wandela i cicho mu opowiada: — Kiedy jechałszy z Aliwę samochód przystanął w drodze, coś tam szofer naprawiał i ja tak się bałem, tak się bałem, że może się spóźniemy i już nie zobaczymy Prezydenta Bieruta.

Oglądają z zapałem wielki aparat radiowy z adapterem i komplet płyt, podarunek Prezydenta dla ich szkoły. Są też dla nich przygotowane paczki ze słodyczkami i ubrankami, ale czeka je niespodzianka jeszcze większa, bardzo radosna. Oto Prezydent zaprasza całą tę grupę do Warszawy.

Oooh — jeden okrzyk szczęścia. I nagle z drugiego końca stołu zrywa się najmłodsza dziewczynka, podbiega do Prezydenta Bieruta.

wdrapuje mu się na kolana i serdecznie obejmuje rączkami za szyję. Prezydent Bierut bardzo wzruszony tuli do siebie dziecko i gładzi je po jasnych włosach.

A potem dzieci proszą, żeby im Prezydent Bierut opowiedział o swoim dzieciństwie. I Prezydent Bierut opowiada o tym jak to było w Polsce uciskanej przez cara, który gnębił oba narody polski i rosyjski i o strajku szkolnym w 1905 roku, w którym brał udział.

— Pamiętajcie dzieci, inna była wtedy szkoła, nie taka jak dziś. Dziś szkoła wychowuje was na bojowników o lepsze życie. Tę szkołę można i trzeba kochać.

Zbliża się chwila pożegnania. — Podziękujcie swojemu nauczycielowi. Wiem, że jesteście jego przyjaciółmi. Ja także chciałbym być jego przyjacielem.

Peter, Karin i Maria i wszystkie dzieci niemieckie są naszymi przyjaciółmi i pozostaną nimi na zawsze. Nowa szkoła niemiecka wychowuje nowych ludzi.

I. Tarłowska

Prezydent RP Bolesław Bierut i Prezydent NRD Wilhelm Pieck — przyjmują delegację pionierów ze szkoły im. Bolesława Bieruta.

HALLO POLSKIE RADIO

NIEDZIELA, 29 KWIEŃNIA

8.20 Muzyka operetkowa i rozrywkowa. 8.50 Audycja SKRK. 9.00 Koncert organowy. 9.30 „Święto człowieka” — fragm. książki J. Fuczika. 9.45 „Wieś tańczy i śpiewa”. 10.20 „Poezja i muzyka”. 11.15 Program lokalny. 12.15 J. Brahms: Koncert na skrzypce i orkiestrę. 12.55 „Historia ruchu robotniczego”. 13.15 „Niedziela na wsi”. 14.00 „Wszelkiego Radiowa” — Wykład z cyklu: „Nauka o Polsce współczesnej” (I). 14.20 „Robotnicze zespoły świetlicowe przed mikrofonem”. 14.40 Pog. z cyklu: „Maszyny, przyrządy i wynalazki”. 14.50 „Melodie ludowe do tańca”. 15.15 Aud. dla świetlic dziecięcych — „Honor pioniera” wg Lwa Kassila. 16.00 „Nasze chóry śpiewają”. 16.20 „Z frontu 1-Majowych Zobowiązań Pokoju”. 16.35 Melodie taneczne. 17.20 Koncert Szopenowski. 18.00 „Czekamy na Lefty'ego” — słuch. wg sztuki Cliffarda Odetsa. 19.10 Koncert Krakowskiej Orkiestry P.R. 20.45 „Teatr Eterek”. 21.15 Felieton W. Odolskiej. 21.25 Gra Orkiestra Taneczna Rozgł. Krakowskiej. 22.15 Wiadom. sportowe z całej Polski. 22.45 Muzyka taneczna.

W niedzielę otwarcie nowej czytelnicy w KMK i P

Bywalcy Klubu Międzynarodowej Książki i Prasy w Łodzi otrzymają w najbliższą niedzielę nową czytelnicy do swej dyspozycji. Estetycznie urządzona sala, przylegająca do obecnego lokalu Klubu, wyposażona w bogaty asortyment czasopism, będzie otwarta codziennie w godzinach od 9-ej do 21-ej. (tk)

Codzienna nowelka „Expressu”

Handel ludźmi

Rzecz działa się na kursach marksistowskich, gdzie odbywały się egzaminy wstępne.

Do pokoju profesora, który wykladał historię Rosji, wszedł 35-letni mężczyzna z kędzierzawymi, jasnymi włosami, ubrany w błękitną pelonę, w butach z cholewami. Wyciągnął rękę do profesora lewą ręką (bo prawą trzymał w kieszeni) przedstawił się.

— Jestem Gryniów...

Egzaminujący profesor poprosił go, ażeby usiadł, po czym spytał:

— Zechcecie powiedzieć, co wiecie o owych czasach, kiedy to w Rosji handlowano ludźmi?

— Doskonale pamiętam te czasy! — odparł z uśmiechem Gryniów i westchnął z ulgą, niby uczeń, któremu zadano na egzaminie wyjątkowo łatwe pytanie.

— Hm! — profesor ściągnął brwi. — Nie wierzę, żebyście mogli to pamiętać!

— A jednak było to niedawno... W roku dziewiętnastym — odparł Gryniów i, wyciągnąwszy z kieszeni drewnianą papierośnicę, wyjął z niej papierosa, a potem lewą ręką zapalił zapalniczkę.

Profesor spojrzawszy na jego nieruchomą prawą rękę, podsunął mu popielniczkę, Gryniów zaś zaczął opowiadać.

— Było to pod Irkuckiem. Dowodziłem wtedy oddziałem partyzanckim. Byliśmy uzbrojeni bardzo prymitywnie. Ot, parę dubeltówek myśliwskich... Niemniej robiłymi, cośmy mogli.

Przed wszystkim niszczyliśmy tory, przez co wykolejały się pociągi. Kiedy

Kończaka rozbito i przepędzono bardziej na wschód, staliśmy się jeszcze odważniejsi. Sprzymierzeńcami naszymi były ciemne noce i szeroka tajga, która dawała nam schronienie i żywiła nas.

Usadowiwszy się w jednej z wiosek opodal toru kolejowego, nekaliśmy „białych”, którzy wspólnie ze swoimi opiekunami Anglikami, cofali się w rozsypce w stronę Irkucka.

Razu pewnego powiadomiono mnie, że kołczakowcy mają wywieźć wziętych do niewoli i skazanych na śmierć komunistów, wśród których znajdował się pewien bardzo wybitny działacz.

Ponieważ rozumiałem, że wszcząć walkę z dobrze uzbrojonym konwojem pociągów byłoby równoznaczne ze skazaniem naszego oddziału na zagładę, na razie poprzestaliśmy na dokładnym zniszczeniu toru kolejowego.

Z góry, wśród paru innych, czekających na naprawę toru pociągów, ujrzelśmy również „pociąg śmierci”, którym wieziono skazanych komunistów.

Oddział nasz zebrał się na naradę. Co robić dalej? Wszyscy milczeliśmy pośpiesnie, bo wydawało nam się, że sytuacja jest beznadziejna.

Nagle ujrzelśmy jeźdźca z białą flagą. Jak się pokazało był to pewien oficer-obokrajowiec, który chciał zobaczyć się ze mną jako z komendantem w ważnej sprawie.

Spotkałem się z nim obok sosny na wzgórzu.

Młody, elegancki oficer angielski przed-

Narada racjonalizatorów

przemysłu skórzanego

Zakłady pracy zobowiązały się wykonać roczny plan do 30 listopada br.

Dnia 28 kwietnia rozpoczęła się w Łodzi Krajowa Narada Racjonalizatorska pracowników przemysłu skórzanego, w której uczestniczył minister Przemysłu Lekkiego, ob. Eugenisz Stawiński. W naradzie bierze udział personel kierowniczy zakładów przemysłu skórzanego, przodownicy pracy i racjonalizatorzy.

W pierwszym dniu obrad wygłoszony został przez dyr. CZPS ob. Kaszuba referat na temat dotychczasowej działalności oraz aktualnych zagadnień przemysłu skórzanego.

Po omówieniu osiągnięć przemysłu skórzanego w zakresie wzrostu wydajności i podniesienia jakości produkowanego surowca i wyrobów gotowych, mówca wskazał na najważniejsze zadania stojące przed przemysłem skórzany.

Bardzo poważnym czynnikiem jest wykorzystanie do maksimum powstających przy produkcji odpadków, wprowadzenie kompleksowego oszczędzania i zastąpienie importowanych dodatków do wyprawiania skóry krajowymi.

Stosunkowo małą uwagę zwracano dotychczas na postęp techniczny, który przyczynia się do podniesienia produkcji na wyższy poziom. Aby zlikwidować istniejące w tym kierunku braki, konieczne jest otoczenie lepszą opieką ruchu racjonalizatorskiego i korzystanie z wzorów radzieckich.

W ożywionej dyskusji przedstawiciele fabryk składali zobowiązania całych załóg o wykonaniu planu produkcyjnego na rok 1951 do dnia 30 listopada br.

stawił mi się łamanym językiem rosyjskim, jako dowódca „transportu śmierci”. Obiecał, że jeśli zapłacimy mu trzysta rubli złotem wypuści dwunastu komunistów.

— Cześć będę dwie godziny... ale trzysta rubla muszą być złote! — mówił obojętnie, jak gdyby chodziło o sprzedaż krowy.

Ponieważ bałem się, że może to jest tylko fortel, zażądałem od niego spisu komunistów. Oficer wydobyl z torby kawałek papieru, a ja wśród innych, nieznajomych nazwisk, znalazłem nazwisko człowieka, o którym myślałem bez ustanku przez kulka ostatnich dni.

— Zgoda! — powiedziałem, starając się opanować wzburzenie, — za dwie godziny przywieź trzysta rubli złotem!

Skoczyłem na konia i popędziłem do swoich towarzyszy.

— Chłopcy! — krzyknąłem, — potrzeba trzystu złotych rubli! Dawajcie szybko złoto!

Jakiś stary partyzant podał mi srebrnego rubla, inny wyspał do czapki garstkę drobnych, srebrnych monetek. Wesoly Jeroszkin podał mi zdjęty z palca cienki pierścionek z małym zielonym kamyczkiem.

— Dostałem go od narzeczonej — machnął ręką. — Powiedziała, że jeśli będę go nosił, wrócę żywy... Ale ja tam nie wierzę w babskie przesady!

To wszystko, co zebraliśmy, było właściwie niczym! Zrozumiałem, że łatwiej jest z tymi ludźmi pójść z gołymi rękami do ataku pod ogniem armat, niż zebrać trzysta rubli złotem!

— A może tak pogadać z popem? — zaproponował stary partyzant, ten sam, który dał srebrnego rubla.

— Pop, — osobnik w podartej sutanie i kałozach na bosych nogach, jęczał, że jest biedny, jak mysz kościelna, że nie ma nic.

— Ale idźcie do starosty Anisima... Ten z całą pewnością ma złoto!

Kazałem sprowadzić Anisima. Anisim, błady, chudy starzec z rzadką brodą, oświadczył, że nie ma złota, że wie za to, iż pop ma zakopane w ogrodzie złote ruble.

Jaroszkin nabił dubeltówkę i spojrzal z wyrzutem na popa.

— Ja oddałem pierścionek, a ty żałujesz swojego złota? Pokaż no, gdzie je ukrywasz, bo będzie z toba źle!

Pop, rad nie rad, zaprowadził nas do ogrodu i kazał kopać pod trzecią jabłonią...

Punktualnie o dwunastej pomknąłem na miejsce spotkania, gdzie czekał na mnie angielski oficer.

— Macie! — wysypałem zawartość mojej kieszeni. — Dwieście pięćdziesiąt rubli... Więcej nie mamy!

Oficer, schowawszy pieniądze, usmiechnął się.

— Lepszy wróbel w rękę, niż kanarek na sęku! — powiedział. — Weźcie waszych komunistów...

... — Przepraszam... A jak nazywał się ten towarzysz, którego wykupiliście? — zapytał nagle profesor wzburzony, podniecony.

— Tego nie pamiętam! — rzekł Gryniów. — Bo nie spotkałem go już więcej.

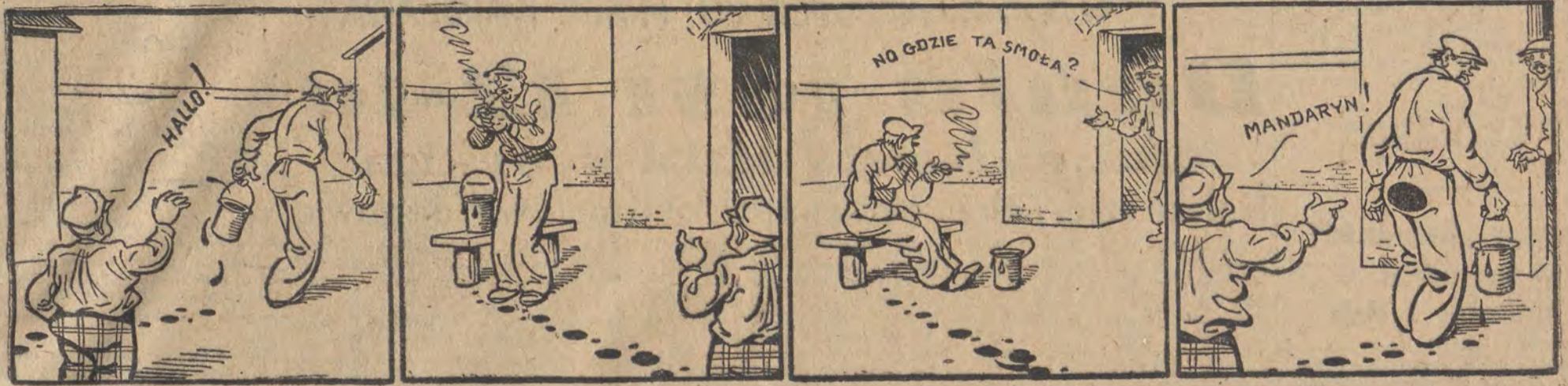
Profesor zerwał się z miejsca i wyciągnąwszy rękę, rzekł stłumionym głosem.

— A jednak spotkał się znowu. To ja nim byłem!

(Tlum. A)

Cześć przodownikom pracy — bohaterom budownictwa socjalistycznego!

Przygody Włodka i Wacka

WACEK: — Halo! Uważajcie trochę!... Poplamiliście chodnik! Trzeba przestrze- gać czystości w miejscu pracy!
HIPEK: — E, przesada, przesada!

WACEK: — Nie stawiać na ławce!
HIPEK: — Nie wszystko jedno gdzie postawię? Zaraz zdejmę, tylko zapalę so- bie papierosa...

WICEK: — Smołę tu dawać! Gdzież jest ta smoła? Wsiąka, czy co?
HIPEK: — A to się wam spieszy! Smo- ła nie zając, nie ucieknie! Niosę!...

WACEK: — O rany! Patrzcie, patrzcie! Mandaryna z siebie zrobił! A mówiłem przecież, że trzeba przestrzegać czystości w miejscu pracy!

NA EKRANIE

Którędy przejechać?

Byłem niezmiernie ucieszony po powrocie z urlopu, widząc, że Łódź ulepsza się „pełną parą”. I nie tylko ulepsza.

Zwiedziłem najbliższe okolice Pla- cu Wolności. Na Wschodniej dopro- wadza się kanalizację do osiedla Stare Miasto. Na odcinku Kilińskie- go przy Franciszkańskiej jest ruch zamknięty, gdyż naprawia się jezd- nię. Na Zachodniej, od Obrońców Stalingradu do Ogrodowej, buduje się nowa arteria a dalej znów kana- lizacja. To samo na Gdańskiej.

Prawda, że to bardzo dobrze? Ja też jestem tego zdania, ale byłbym przy tym wdzięczny Wydziałowi Ko- munikacji, gdyby nie zmuszał wszy- stkich kierowców pojazdów mecha- nicznych do zwiedzania tych robót bez względu na to, czy mają akurat czas czy nie.

Osobiście zwiedziłem te okolice we wtorek, kiedy to chcąc przedostać się samochodem osobowym z Placu Wol- ności do Placu Kościelnego, szuka- łem objazdu, gdyż odcinek Nowo- miejskiej do Ogrodowej był również zamknięty dla ruchu kołowego.

Straciliśmy ponad pół godziny, przepychając się wśród natłoku roz- maitych pojazdów, które tak samo jak my błąkały się w tym błędnym kole szukając wyjścia.

Kto je wskaże? Bo tablic żadnych ani znaków nie ma! (1)

Roztoczenie kontroli nad gospodarką urzędów i instytucji

Dotychczasowa gospodarka wie- lu instytucji uspołecznionych pozostawiała niekiedy sporo do życzenia. Brak odpowiedniej kontroli ze strony władz zwierz- nich powodował, że przekracza- no niejednokrotnie dyscyplinę finansową.

Aby temu na przyszłość zapo- bieć, postanowiono powołać do życia Inspektorat Kontrolno-Re- wizyjny przy Prezydium Rady Narodowej, który zacznie działać już od 2 maja.

Zadaniem jego będzie sprawo- wanie kontroli nad całokształ- tem gospodarki finansowej po- szczególnych urzędów, biur i instytucji.

Bezpośrednie linie telefoniczne między fabrykami i instytucjami

Ministerstwo Poczty i Telegrafów wydało zarządzenie, mające na celu usprawnienie kontaktu telefoniczne- go między zakładami produkcyjnymi i wszelkiego rodzaju instytucjami.

Na żądanie będzie można zakładać bezpośrednie linie między abonentami, wchodzącymi w skład organiza- cyjny jednej instytucji.

Na przykład fabryki przemysłu ba- welnianego mogą mieć bezpośrednie połączenia między sobą, mogą też mieć takie połączenie ze swym cen- tralnym zarządem, nie tracąc równo- cześnie możliwości łączenia się z miastem przez centralę automatyczną Poczty.

Jest to innowacja bardzo korzystna i celowa, gdyż odciały w poważnym stopniu automatyczną centralę tele- foniczną.

Wypełniamy z honorem zobowiązania!

Na Wartach Pokoju

Zwiększoną produkcją witają robotnicy łódzcy Święto 1-Majowe

Gdy otworzy się metalowe drzwi, na pierwszy rzut oka zda- wałoby się, że wszystko jest tu- taj jak codzień. Jednostajny szum maszyn, waziatki strumy- ki biegnących białych nitek szybko nawijających się na rów- ne szeregi wrzecienic. Wśród obraczników migają zielone far- tuchy przadek. Ich zwinne ręce błyskawicznie wiążą każdą zer- waną nitkę, sprawnie nakładają niedoprzęd.

Takie jest nasze pierwsze wra- żenie, ale gdy udajemy się w głąb sali daje się odczuć jakiś inny nastrój. Rytm pracy jest szybszy, bardziej radosny, niż zwy- kle. Na wielu maszynach widać metalowe tabliczki, na których widnieje barwny znaczek ZMP. Są to symbole Wart Pokoju za- ciągniętych przez młodzież. Tak jak w innych fabrykach, tak i tu- taj w ZPB im. 1 Maja ucze- stniczą w nich licznie młodzi ro- botnicy i robotnice.

proc. normy.

— Rozumiem dobrze — mówi — że nasza wydajna praca, to najlep- sza odpowiedź na wojenne plany zachodnich imperialistów. Sta- ram się dlatego osiągnąć jak naj- lepsze wyniki w pracy...

Mocne i przekonujące są sło- wa, wypowiedziane przez młodą dziewczynę, która zdaje sobie spra- wę, że każdy uczciwy człowiek po winien wziąć czynny udział w walce o utrwalenie pokoju.

Przez olbrzymie okna wpadają promienie wiosennego słońca. Jas- nym blaskiem odbijają się w bły- szczących częściach maszyn. Gdy któryś z nich padnie na biegnące pasemko, przemienia go w srebrną nić. Promienie słoneczne czynią nastrój w fabryce jeszcze bardziej radosny, a w ich blasku raźniej idzie praca.

Pilnie strzegą młode przadki sprawnego biegu swych maszyn. Wraz z nimi pełni Warty Poko- ju w ZPB im. 1 Maja ponad pięć tys. młodych i starszych pracow- ników.

Równo idą maszyny, spokojnie uderzają serca ludzi, którzy je obsługują.

Godnie i z radością witają ro- botnicy czerwonego Widzewa Święto Pracy, którego imie- niem nazwano ich zakłady.

Przez olbrzymie okna wpadają promienie wiosennego słońca. Jas- nym blaskiem odbijają się w bły- szczących częściach maszyn. Gdy któryś z nich padnie na biegnące pasemko, przemienia go w srebrną nić. Promienie słoneczne czynią nastrój w fabryce jeszcze bardziej radosny, a w ich blasku raźniej idzie praca.

Pilnie strzegą młode przadki sprawnego biegu swych maszyn. Wraz z nimi pełni Warty Poko- ju w ZPB im. 1 Maja ponad pięć tys. młodych i starszych pracow- ników.

Równo idą maszyny, spokojnie uderzają serca ludzi, którzy je obsługują.

Godnie i z radością witają ro- botnicy czerwonego Widzewa Święto Pracy, którego imie- niem nazwano ich zakłady.

Na zielonej koszuli ZMP-ow- skiej Heleny Sas, obok czerwone- go krawatu widnieje odznaka przodownika pracy z czerwona kokardką. Pełni ona Wartę Poko- ju już od zeszłego tygodnia.

Przed miesiącem Helena Sas była z wycieczką w Związku Ra- dzieckim. Zwiedziła Moskwę i Le- ningrad. W stolicy państwa radzie- ckiego nie tylko oglądała wspan-iale wyposażone fabryki, ale sa- ma też przez trzy dni pracowała w „Trehgornej Manufakturze”. Widziała swych młodych towar- zyszów radzieckich przy pracy, dawała im wysiłku i starań wkła- dała w wykonanie produkcji, dla- tego też po przyjeździe postano- wiła pójść w ich ślady. I dziś wykonuje 111 proc. normy.

Naszym zadaniem — stwierdza młoda przadka — jest dostarcze- nie łódzkiej tkalniami coraz wię- cej przędzy, aby więcej było tka- nin dla ludzi pracy!

— Kto go zna?

Prokuratura m. Łodzi prowadzi śledztwo przeciwko Jakubowi Scheid, ur. w 1908 r., współpracownikowi Gestapo na terenie m. Łodzi w okre- sie od 1936 r. do września 1943 r.

Osoby, którym wiadomo o zbro- dniczej działalności Jakuba Scheida winny zgłosić się niezwłocznie do Prokuratury m. Łodzi, ul. Piotrkow- ska 151, pokój 9, względnie dane na- deślać pisemnie.

Jak będziemy obchodzili w Łodzi Dni Oświaty, Książki i Prasy

Wystawy, „żywa gazetka”, zabawa ludowa

Jak już podawaliśmy, w przysz- łym miesiącu na terenie całego kra- ju odbędzie się Dni Oświaty, Książ- ki i Prasy. Przygotowania do tej za- krojonej na szeroką skalę akcji już się rozpoczęły.

Poszczególne komisje, wyłonione na onegdajszym plenarnym pose- dzeniu Obywatelskiego Komitetu DOKIP w Łodzi zajął się w najbliż- szych dniach opracowaniem szcze- gółowego programu różnego rodza- ju imprez i uroczystości.

Początek Dni wyznaczono na 4 maja. Zainauguruje je otwarcie wy- stawy poświęconej Juliuszowi Sło- wackiemu oraz wystawy oświato- wej.

5 i 6 maja poświęcone będą pro- pagandzie prasy i czytelnictwa dzienników i czasopism, 7 maja bę- dzie dniem radia.

W okresie dni prasy dzienniki łódzkie zorganizują zlot korespon- dentów, a „Głos Robotniczy” urzą- dzi wystawę gazetek ściennych i „żywą gazetkę”.

Przez cały okres trwania Dni O- światy, Książki i Prasy na terenie Łodzi ustawi się kioski z książkami, mające popularyzować literaturę piękną i książki o treści społeczno- politycznej. Dużą uwagę zwróci się także na wydawnictwa naukowe i zawodowe.

Czynny udział we wszystkich im- prezach wezmą również Biblioteka im. Waryńskiego, Towarzystwo Wie- dzny Powszechnej, biblioteki dzielni- cowe, organizacje młodzieżowe i masowe itd.

Zakończeniem Dni Oświaty, Książki i Prasy stanie się wielki fe- styn, połączony z zabawą ludową w jednym z parków łódzkich. (m)

Mały reportaż

Dekorujemy nasze fabryki!

Już za dwa dni 1 Maja. Ulice miasta przybierają odświętny wy- gląd. Do wielkiego święta przygo- towują się godnie również zakłady pracy. W świetlicach przyfabrycz- nych słychać dźwięki muzyki i u- rywki recytowanych wierszy. To zespoły artystyczne opracowują swój program.

Gorączkowa praca wre w stolarni- ach i pracowniach malarskich, gdzie specjalne ekipy robotnicze wykańczają dekoracje pierwszoma- jowe.

Już na początku zeszłego tyg- dnia przystąpili malarze i stolarze w ZPW im. gen. Świerczewskiego do prac dekoracyjnych.

Jak będą wyglądały wasze zakła- dy w dzień Święta Pracy? — pyta- my głównego majstra malarskiego, Feliksa Kopkę, który kieruje praca- mi dekoracyjnymi.

— Co tu dużo gadać, najlepiej chodźmy do stolarni — mówi z u- śmiechem majster Kopka.

W stolarni stoją ustawione w różnych miejscach poszczególne e- lementy dekoracji. Stolarze Wie- czorkowski, Gabara, Wilk, Chmle- likowski na czele z majstrem Wła- dysławem Harmanem starają się jak mogą, aby wszystko na czas wykończyć.

NASI Czytelnicy PRASA

PIJANSTWO W SKLEPIE

Drogi „Expressie”!

My — ZMP-owcy przy strażnicy 29, w Łagiewnikach, domagamy się zakazu picia napojów alkoholowych w sklepie Gm. Sp. „Samopomocy Chłopskiej” w Lućmierzu z siedzibą w Zgierzu.

Fakt ten miał miejsce w sklepie Nr 6, tejże Spółdzielni w Łagiewnikach dnia 19 bm. o godzinie 11 min. 30. Jeden z naszych członków, idąc do sklepu po papierosy, zastał drzwi zamknięte. Gdy po 15 minutach cierpliwego oczekiwa- nia, ekspedientka otworzyła wreszcie drzwi — na ladzie stały mokre szklanki, z których wydobywał się zapach wódki.

Prosimy o interwencję w tym kierunku, aby skasowano wyszynk w powyż- szym sklepie.

(podpisy)

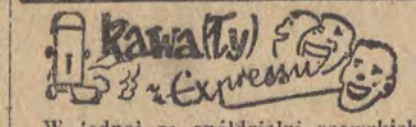
Nie wątpimy, że sprawą zajmie się Okr. Zarząd Sp. „Samopomoc Chłop- ska”. Oczekujemy wiadomości o wyni- kach dochodzenia.

Bezpłatna wycieczka do Warszawy dla członków PSS

Dnia 13 maja rb. Powszechna Spół- dzielnia Spożywców w Łodzi organi- zuje bezpłatną wycieczkę do War- szawy dla swych członków.

Wycieczka jest jednodniowa. U- czestnicy jej wyjadą do stolicy pocią- giem, ażeby jednak mogli jak naj- więcej zobaczyć, PSS zamówiła auto- kary, które za minimalną opłatą roz- wiożą łódzkich spółdzielców po sto- licy.

Zapisy przyjmowane są przy ul. Południowej 19, pokój 9, od 8-ej do 16-ej. Bezpłatną wycieczkę dla 500 osób organizuje się z nadwyżek „Powszechnej”.

W jednej ze spółdzielni szweskich toczy się rozmowa na temat jakości produkowanego obuwia.

— Nie mogę zrozumieć, jak to się dzieje, że nasze obuwie jest drugie- go gatunku... — rozłada ręce głów- ny majster.

— To bardzo proste — ktoś mu odpowiada. — Drugi gatunek pro- dukcji wychodzi wtedy, gdy surowiec jest pierwszego gatunku, ale robota — trzeciego!

Cisza na torze

**Wścigi żużlowe
ODWOŁANE**

Motorzyści „Ogniwa” projektowali urządzić w niedzielę pierwsze w sezonie w Łodzi wścigi żużlowe. Wprawdzie roboty nad gruntownym remontem toru już ukończono, ale zawodów nie będzie.

Okazuje się, że wszyscy partnerzy, na których liczone, odwołali swój przyjazd do Łodzi.

**Wszyscy „Gwardziści”
wezmą udział
w pochodzie 1 Maja**

Sportowcy łódzkiej Gwardii wezmą gremialnie udział w pochodzie 1-Majowym. Zbiórka wszystkich zawodników odbędzie się w lokalu klubu przy ul. Nawrot 23, Dom Kultury Milicjanta, o godz. 6.45.

TEATRY

Nowy — Przedstawienie odwołane, bilety z dzisiejszą datą ważne w dniu 12. V. — godz. 15.

Im. St. Jaracza — „TYSIĄC WALECZNYCH” — godz. 19.

Powszechny — „CHORY Z UROJENIA” — godz. 19.15.

Żydowski — „SEN O GOLDFADENIE” — 19.30.

Maly — „...NA PLAN” — godz. 19.30.

Lutnia — „ULUBIONE MELODIE” — godz. 19.15.

Pinokio — „NOWA SZATA KRÓLA” — godz. 17.

KINA

ADRIA — Pierwszy start — 16, 18, 20.

BAJKA — Diabelska gra — 18, 20

BAŁTYK — Maaret — 16.30, 18.30, 20.30.

GDYNIA — Program aktualności — 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21.

MŁODA GWARDIA — Kłopoty referenta Trziszki — 16, 18, 20.

MUZA — Warszawska premiera — 18, 20.

POLONIA — Słońce wschodzi — 16.30, 18.30, 20.30.

PRZEDWIOŚNIE — Miasto nieujarzmione — 18, 20.

REKORD — Śmiali ludzie — 18, 20.

ROBOTNIK — Śmiali ludzie — 18, 20.

ROMA — Czekaj na mnie — 18, 20.

STYLOWY — Rada bogów — 17.30, 20.

ŚWIT — Wyspa skarbów — 18, 20.

TATRY — Wesoły jarmark — 16, 18.15, 20.30.

WISŁA — Wielkopańskie hulanki — 16.30, 18.30, 20.30.

WŁÓKNIARZ — Potępięcy — 16.30, 18.30, 20.30.

WOLNOŚĆ — Milczenie jest złotem — 16, 18, 20.

ZACHETA — Sumienie — 18, 20.

Za dwa dni

RUSZA

MIĘDZYNARODOWY WYŚCIG
POKOJU PRAGA-WARSZAWA**Dania jest 12-tą
drużyną biorącą udział w wyścigu**

Dalsze cztery etapy na ziemi polskiej i meta w Warszawie

Po przebyciu pierwszych pięciu etapów na terenie Czechosłowacji i jednodniowym odpoczynku w Morawskiej Ostrawie Wyścig Pokoju przekroczy most na granicznej Olzie i wjedzie na ziemię Polski, by przebyć dalsze cztery etapy i dotrzeć wreszcie po 9-ciu dniach zmagania na gigantycznej trasie do mety w Warszawie.

Komitet organizacyjny IV Międzynarodowego Wyścigu Pokoju „Trybuna Ludu” i „Rudeho Prava” ustalił również godziny startu na tych pozostałych etapach oraz prawdopodobne

terminy przybycia kolarzy na metę. Pewne odchylenia są w tym wypadku możliwe, wszystko bowiem zależy, czy poszczególne komitety etapowe

działają będą dość sprężyste i sprawnie oraz od tempa jakie wyścig rozwinie na trasie. Start do VI etapu z Morawskiej Ostrawy odbędzie się w niedzielę, 6 maja o godz. 12, a przybycia pierwszych zawodników na metę w Katowicach należy oczekiwać około godz. 17.10. Długość tego etapu wynosi 179 km.

Etap VII z Katowic do Wrocławia kolarze przebędą dnia następnego. Długość etapu obliczona jest na 193 km. Start w Katowicach wyznaczono na godz. 12, natomiast przybycia pierwszych zawodników na metę we Wrocławiu należy oczekiwać o godz. 17.15.

Etap VIII, który będzie rozegrany 8 maja na trasie Wrocław — Łódź, mierzy 218 km. długości i jest najdłuższym etapem w Polsce. Kolarze wyruszą z Wrocławia o godz. 11.30. Przybycia pierwszych zawodników na metę na stadionie ŁKS Włókniarz przy Al. Unii należy oczekiwać około godz. 17.15.

Ostatni IX etap na trasie Łódź — Warszawa, 145 km. kolarze potraktują waliby zapewne jako „lekki spacer”, gdyż nie to, że jest to etap ostatni, a wiadomo, iż ambicją każdego uczestnika wyścigu, a przede wszystkim kolarzy polskich jest zjawić się pierwszym na mecie w Stolicy swego kraju.

Start w Łodzi nastąpi 9 maja o godz. 14.30 toteż przybycie pierw-

szych zawodników na metę do Warszawy na stadion Wojska Polskiego przewiduje się na godz. 18.

W środę przybyła do Pragi samolotem kolarska drużyna Polonii francuskiej, która weźmie udział w wyścigu kolarskim Praga — Warszawa. Kierownikiem reprezentacji jest Al. Słoma.

Gości polskich z Francji powitali na lotnisku praskim przedstawiciele Sokoła czechosłowackiego z preze-

ZS Unia obraduje

**Rola koła sportowego
była głównym tematem dyskusji**

W Warszawie obradowało plenium Rady Głównej ZS Unia.

Tematem obrad było omówienie działalności kół sportowych w oparciu o wytyczne IV Plenum GKKF.

Analizy pracy kół sportowych ZS Unia dokonał sekretarz zrzeszenia Drągowski. Po referacie wywylała się ożywiona dyskusja, która znalazła pełne odbicie w podjętych uchwałach. Następnie kier. Wydz. Kult. Fiz. CRZZ — Dołowy wskazał na olbrzymią rolę koła sportowego przy zakładzie pracy. Mówca nawiązywał następnie cele i zadania koła sportowego oraz formy w jakich realizować należy wytyczne ostatniego plenum GKKF.

Plenum zatwierdziło na stanowisko przewodniczącego Rady Głównej ZS Unia ob. Puchale — przewodniczącego Związku Zawodowego Lesników. Na zakończenie obrad zebrani uchwalili rezolucję w której stwierdzają, że najważniejszym zadaniem sportowców jest wzmocnienie sił obronnych Polski Ludowej codzienną, wytężoną i wydajną pracą, co przyczyni się do spotęgowania sił Światowego Obozu Pokoju. Aktyw sportowy ZS Unia wzywa do czynnego udziału w popularyzowaniu Manifestu PKOP i do udziału w zbieraniu podpisów pod kartą Narodowego Plebiscytu Pokoju. Rezolucja wzywa do zwiększenia wysiłków w umasowieniu kultury fizycznej w zdobywaniu SPO oraz apeluje do podejmowania współzawodnictwa w tym kierunku.

Kadra trenuje

W Pucharze Davisa

Polska gra z Szwajcarią

W ramach obozu kadry narodowej tenisistów, odbywają się w Warszawie eliminacje w celu wyłonienia reprezentacji na mecz ze Szwajcarią o Puchar Davisa.

W pierwszych spotkaniach Hebda pokonał Piątkę 6:2, 1:6, 6:1 oraz wygrał z Radziem 3:6, 6:2. Radzio przegrał również z Olejniszynie 7:9, 5:7. Piątek pokonał Chytrowski 1:6, 6:2, 6:4. Eliminacje trwać będą do niedzieli włącznie.

Skład drużyny polskiej na mecz ze Szwajcarią ustalony zostanie 30 bm.

**Z raketkami na wieś
wyrusza Kolejarz (Łódź)**

Sekcja tenisa stołowego Kolejarka (Łódź) realizując zobowiązania organizuje w dniu 1 Maja w ramach akcji łączności miasta ze wsią wyjazd do Lignicy koło Łęczycy. Sportowcy Kolejarka rozegrają z tamtejszym LZS-em propagandowe zawody.

**Zbiórka motorzystów
Budowlanych (Łódź)**

Motorzyści KS „Budowlani” Łódź, wzywają wszystkich członków posiadających, lub nie posiadających maszyn do stawienia się w dniu 1 Maja o godz. 7 rano w lokalu klubu przy ul. Nawrot 23, celem wzięcia udziału w pochodzie 1-Majowym.

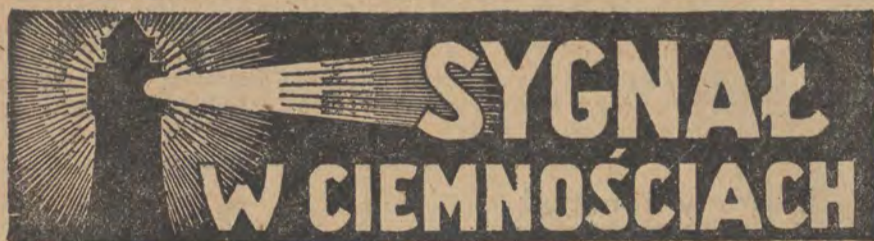
„BACUTIL”

Centrala Odpadków i Produktów Poubojowych, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione — Biuro Terenowe w Łodzi, ul. DREWNOWSKA 84. Konto bankowe NBP Łódź 110-2909. Adres Telegr. „Bacutil” — Łódź. Telefony: 202-76 Dyrekcja, 210-92 Finansowy, 102-67 Kombinat Przetwórczy, 204-72 Zbiornica Wojewódzka, 260-91 Dział Techn. Produkc., 227-82 Dział Handl.-Adm. 135-94 Zakład Utylizacyjny Ruda-Bugaj, zawiadania, że uruchomilo sprężadź krwi technicznej hurtowo i detalicznie w dowolnych ilościach w Kombi-nacie Przetwórczym w Łodzi, ul. Bole-sława 13 (Ruda Pabianicka) tel. 102-67. 305

Starszego księgowego zatrudni od zaraz „Polichechia”, Łódź, Zeromskiego 125. 306

Wykwalifikowanych, księgowego kosztów własnych, księgowego materiałowego oraz referenta Działu Zaopatrzenia zatrudnią natychmiast Zakłady Przemysłu Dzierżawskiego im. Teodora Duracza w Łodzi, Nowotki 65. 311

ANDRZEJ ŻAŃSKI

Zauważył, że zawsze spokojna i taktowna Weronika jest wyraźnie rozżalona. Idąc za impulsem serca wziął ją w ramiona.

— Nie gniewaj się, Weroniko! Nie chciałem cię dotknąć, ani obrazić... Może głupio sformułowałem swoje słowa... To nie miała być zapłata za to, coś dla mnie zrobiła, ale po prostu słusznie należały ci się udział.

Wciąż jeszcze była rozżalona, ale uścisk ramion Jerzego był mocny i prosił ją spoglądać na nią jego oczy.

Zmiękła trochę i zaczęła z żalem, niż z gniewem zaczęła mówić.

— Więc sądzisz naprawdę, że gdybyś był wykopał brylanty, przyjąłabym je od ciebie? I jak w ogóle, nawet przez chwilę mogłes przypuszczać, że zaopiekowałam się tobą właśnie dlatego, że przyrzekł mi za to nagrodę? Ach, jesteś chyba ślepy i głuchy! Moją nagrodą za to, co zrobiłam jest przeświadczenie, iż spełniłam

swój ludzki obowiązek... Że dzięki mnie uratowana została dla społeczeństwa wartościowa jednostka... To jest nagroda dla mnie! I jeszcze jedno... ale ty tego nie zrozumiesz...

— Może zrozumiesz... Mów dalej, kochana.

Weronika pochyla głowę i kończy bardzo cichym głosem.

— Jeszcze jedną nagrodą jest dla mnie to, że siedzimy teraz tu we dwójkę... Że trzymając mnie w ramionach powiedziałeś do mnie: „kochana”... Że przez chwilę odniosłam wrażenie, żeś przywiązał się do mnie... tak, jak ja przywiązałam się do ciebie przez te długie tygodnie, jakie spędziliśmy razem...

Weronika — ambitna, taktowna Weronika — zorientowała się po niewczasie, że powiedziała więcej, niż zamierzała. Zakłopotana, zła sama na siebie, chciała się wysunąć z objęć Ortena.

Ale Orten przytrzymał ją mocnym ru-

chem. Słowa, które niespodziewanie wyrwały się z jej ust, stały się dla niego tym, czym sygnał świetlny dla błądzącego w ciemnościach!

Był rzeczywiście głuchy i ślepy, jeśli nie zrozumiał dotychczas, czym jest dla niego Weronika...

Wciąż jeszcze pamiętał o Annie. Ale czy to w ogóle miało jakiś sens? Czy Anna żyje jeszcze? Ugańiał się za jakimiś chimerami, roztkliwiał wspomnieniami o czasach, które nigdy nie powrócą. A tymczasem tuż obok niego znajdował się skarb. Skarb o wiele cenniejszy, niż wszystkie brylanty Krzysztofa Gorayskiego: dobre, wierne serce Weroniki...

Mocniej wziął ją w ramiona.

— Kochana! — powiedział tkliwie. — Sama nawet nie wiesz, jak bardzo jesteś mi droga i bliska.

Jej oczy pełne są blasków. Ukrytych łez czy oczekiwaniami?

Nie opierała mu się, kiedy odszukał ustami jej ust...

Jej pocałunki były gorące, ale nieśmiałe i niezręczne.

— Całuje, jak młodzianka, niedoświadczona dziewczynka... — pomyślał Orten. I wzruszył się.

— Weniui, powinniśmy nareszcie porozmawiać poważnie. Nie jestem bynajmniej fatalistą, ale czy nie uważasz, że to jest, doprawdy dziwny traf, że spotkaliśmy

się z sobą, my, którzy dotychczas szliśmy zupełnie innymi drogami? I wiesz co? Myślę, że odtąd powinniśmy pójść razem przez życie. Masz mocne ramiona, które umięją podtrzymać drugiego człowieka, kiedy ten upada. Masz wspaniałe, wierne serce, które nie zawiedzie. Z taką, jak ty, złączyć swoje losy, to jest prawdziwe szczęście!

Oczy Weroniki stają się jeszcze bardziej świetliste.

— Kochasz mnie? Naprawdę mnie kochasz?... I ja kocham cię również. Pokochałam cię niemal od razu, kiedy cię poznałam!

— Pokochałaś mnie od razu? Mnie, nędzarza, leżącego na skraju szosy w brudzie i łachmanach?

Uśmiechnęła się.

— Pamiętasz tę historię, którą mi opowiadał? O pięknej Rozamundzie i o młodym Rolandzie? Miłość nie widzi ran i wrzodów. Pokochałam cię takiego, jakim wtedy byłeś: bezradnego, słabego, potrzebującego pomocy. A potem...

Tym razem sama zarzuciła mu ramiona na szyję i pocałowała go...

...Inżynier Orten spał długo i twardo. Po wielu latach spał po raz pierwszy na miękkim, wygodnym posłaniu, w swoim własnym domu.

(D. c. n.)